

men ogsaa fra den Tid af, at det ægteskabelige Samliv er ophævet ved en Separationsbevilling. Det er dette, som mit Ændringsforslag under Nr. 6 særlig omhandler. Jeg har dernæst stillet nogle Ændringsforslag til den af Udvalget under Nr. 7 foreslaaede nye Paragraf. De to første af disse Ændringsforslag, nemlig de, der ere stillede under Nr. 7 og 8, ere efter min Opfattelse kun Reaktionsændringer, idet jeg nemlig har forment, at der i dem ikke udtales Andet, end hvad der havde været Udvalgets Mening. Nu har imidlertid Udvalget ved det Ændringsforslag, der senere er blevet omdelt, taget det første Stykke af dets Ændringsforslag under Nr. 7 tilbage, og som Følge deraf antager jeg ogsaa, at mine Ændringsforslag under Nr. 7 og 8 maa bortfalde, idet det nemlig ikke kan falde mig ind at fastholde dette Stykke af Paragrafen, efter at Udvalget har fravalgt det. Der staar altsaa for mig her kun tilbage at omhandle mit Ændringsforslag under Nr. 9. Jeg har ikke kunnet forløse mig med Udvalgets Forslag om, at Underholdningsbidrag til uægte Børn og forladte Døstuer skulde kunne fordres affoneede med Arbejde i en Evangsarbejdsanstalt. Det forekommer mig, at det dog maa siges at være temmelig anomalt at give en saadan ny Lovbestemmelse Mæret efter, at vi have affaffet Gjældsfrængslet. Den Forpligtelse, som der her er Tale om, er jo ikke Andet end en ganske simpel Gjæld. Det kan paa ingen Maade altid siges, at det er Brangvillie, naar de Paaagjældende ikke betale, hvad der paalægges dem i saadanne Bidrag, som der her er Tale om; det er meget ofte paa Grund af virkelig Mangel paa Evne, og det forekommer mig noget besynderligt, om vi, efter at have affaffet andet Gjældsfrængsel, nu ved en ny Lov vilde indføre en Afsoning af en meget strengere Art end Gjældsfrængsel. Jeg har i det Mindste ikke kunnet lade være at henstille det til Thingets Overveelse og overlade det til Thingets Afstemning, om dette virkelig skulde kunne siges at være rigtigt. Det er jo aldeles vist, at Evangsarbejde er et mere virksomt Evangsmiddel end det, der var foreslaaet af Regjeringen, nemlig Genfættelsen i simpelt Frængsel efter de Regler, der ere fastsatte for Bøders Afsoning, men jeg mener dog, at Udvalget gjør sig skyldigt i en Overdrivelse, naar det antager, at det sidste Afsoningsmiddel slet intet betyder. Det kan være, at det for Mange ingen Betydning har, men for Andre kan det dog vistnok vel have Betydning, at de for hver 2 Rd., de skulle betale, skulle henseettes een Dag i Frængsel. Dette gælder dog kun om Beløb under 10 Rd.; er Beløbet større, saa er ganske vist Afsoningen lettere. Jeg skulde saaledes formene, at der er Grund til at fravige, hvad Udvalget i denne Henseende har foreslaaet. Jeg skal bemærke, at allerede det at henseettes i Frængsel paa Grund af en saadan Gjæld kan have en Del imod sig, dog har jeg i

denne Henseende ikke villet fravige Lovforslagets Bestemmelser, men det at anvende en strengere Afsoning her, end hvor der er Tale om Straffebøder, forekommer mig i alt Fald at være anomalt. Det er ganske vist, at Evangsarbejde ikke i egentlig Forstand er vanærende, men det kan dog vel siges, at Opfattelsen af Evangsarbejde i Almindelighed er en saadan her i Landet, at ærefjære Folk vilde finde det meget haardt, om de skulde henseettes til et saadant Arbejde, og naar man tror, at det vilde være et virksomt Middel til at inddrive denne Art Fordringer, saa skulde jeg tage meget feil, om man ikke ogsaa i det Mindste til dels tager Hensyn til en saadan Opfattelse hos Befolkningen, i Kraft af hvilken de ikke blot paa Grund af Arbejdet nødig ville lade sig sætte ind i en saadan Anstalt, men virkelig fordi de finde, at det dog paa nogen Maade gaar deres Ære for nær. Det er som sagt af disse Grunde, jeg har stillet dette Forslag; jeg har i alt Fald villet give Thinget Leilighed til at afstemme, om en saadan Strengthed virkelig skulde være rigtig. Det kan ganske vist være af stor Interesse for Kommunerne at erholde den Slags Fordringer indbrøve, men jeg kan ikke anse det for at være af en saa overveiede Interesse for dem, at de ikke lide noget Tab i den Henseende, at man af den Grund skulde indføre Noget, som i sig selv maatte siges at være anomalt.

Formanden: Den ærede Landsthingsmand yttrede, at han vilde tage sine Underændringsforslag under Nr. 7 og 8 tilbage af Hensyn til, at Udvalget ved det Underændringsforslag, det senere har stillet til samme Paragraf, havde som det hed, taget det første Stykke af Ændringsforslaget under Nr. 7 tilbage. Det var vistnok ikke just den ærede Landsthingsmands Mening, som her rigtig blev udtrykt. Det første Stykke af Ændringsforslaget under Nr. 7 kan ikke saaledes uden videre tages tilbage, det vil blive Genstand for Afstemning. Udvalgets Underændringsforslag, som gaar ud herpaa, vil komme under Afstemning, og, hvis det vedtages, bortfalde det ærede Medlems Underændringsforslag under Nr. 7 og 8 af sig selv. Hvis derimod Udvalgets Underændringsforslag ikke skulde blive vedtaget, saa bliver Stykket i Ændringsforslaget under Nr. 7 staaende, og saa antager jeg, at det ærede Medlem dog ønsker sine Underændringsforslag under Nr. 7 og 8 bragte til Afstemning.

Udsig: Jeg er ganske enig med den ærede Formand i denne Opfattelse. Jeg var gaaet ud fra, at Udvalgets Underændringsforslag ikke vilde blive bragt under Afstemning; men, er det Tilfældet, at det bliver bragt under Afstemning, saa finder jeg ogsaa, at mine Underændringsforslag rettelig bør komme under Afstemning.